

prof. dr hab. Katarzyna Józefowicz
Wydział Rzeźby i Intermediów
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Ocena dorobku dydaktycznego, artystycznego oraz organizacyjnego dr Katarzyny Łyszkowskiej sporządzona w związku z postępowaniem habilitacyjnym wszczętym przez Radę Dyscypliny Sztuki Plastyczne i Konserwacja Dzieł Sztuki Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu w dniu 31 sierpnia 2022 roku.

Katarzyna Łyszkowska urodziła się w 1981 roku w Olsztynie. Jest absolwentką Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (w 2005 roku ukończyła studia i uzyskała dyplom magistra sztuki na Specjalności Rysunek, a w 2007 roku na Specjalności Projektowanie graficzne i grafika edytorska – oba z wyróżnieniem). W 2007 roku rozpoczęła studia doktoranckie, a 6 marca 2012 roku Decyzją Rady Wydziału WSP UJK w Toruniu uzyskała stopień doktora w dziedzinie sztuk plastycznych, dyscyplinie sztuki piękne w oparciu o przygotowaną pod opieką prof. dr hab. Marka Szarego pracę „Projekt instalacja – domek z kart”. Od 2014 roku dr Katarzyna Łyszkowska pracuje na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Wcześniej, od 2011 do 2014 roku pracowała w Zakładzie Rysunku w ramach umowy o dzieło. Jest zatrudniona w Katedrze Rysunku, od 2014 roku na stanowisku asystenta, a od 2018 roku na stanowisku adiunkta.

Działalność artystyczna

Dorobek artystyczny dr Katarzyny Łyszkowskiej jest bogaty i złożony, co doskonale ilustruje załączony do dokumentacji habilitacyjnej katalog „INNER-OUT. Transgresje Inspiracje Interpretacje” zbierający działania artystki z lat 2005-2021 i wskazujący drogę artystycznego rozwoju jaką przeszła na przestrzeni ostatnich lat oraz jak wiele podjęła wyzwań, jak je porządkowała oraz jak starała się zrozumieć cel własnych działań wobec podjętych wcześniej wyborów. Przywołany katalog (będący dla mnie bazą wiedzy o artystce, bowiem zasadniczą część jej prac znam tylko z dokumentacji) jest zapisem rodzącej się w czasie świadomości i odpowiedzialności. Początkowo za własne działania

wobec funkcjonowania w dwóch odmiennych obszarach sztuki, a z czasem za własne i aktywne funkcjonowania w sferze społecznej. Wyraziście wybrzmiewa w przedłożonej dokumentacji początek drogi artystki za sprawą zaprezentowanych obu prac dyplomowych: „Droga - alegoryczny obraz człowieka” i „Made in Poland” oraz późniejszego zsumowania doświadczeń i przemyśleń, które zmaterializowały się m. in. w pracy doktorskiej „Domek z Kart” z 2012 roku oraz zainicjowanych w 2008 roku pracach realizowanych w ramach projektu INNER-OUT badających czym jest społeczna natura człowieka ale też tożsamość osobista i zbiorowa w kontekście zjawisk społeczno- kulturowych. W ramach przewodniego projektu artystki powstały między innymi bardzo interesujące instalacje i obiekty odnoszące się do historii ważnego dla artystki regionu Polski, Warmii i Mazur oraz zachodzących tam przemian społecznych m.in. „POLYAKI ZHIVUT ZDJES/TU MIESZKAJĄ POLACY”, „Sekret”, „Pamiętka z wycieczki”, wszystkie z 2015 roku. Katarzyna Łyszkowska rozpoczęła wówczas bardzo deklaratywne działanie wobec do dziś realizowanej idei przenoszenia subiektywnego, przeżytego przez artystkę obrazu otaczającej ją rzeczywistości w przestrzeń zewnętrzną, która nie tylko daje szansę jej zobiektywizowania ale również kształtowania wrażliwości i postaw społecznych. Takie oddziaływanie miały też prace z zestawu doktorskiego. Trzy obiekty w formie domu zamknęły w sobie emocje towarzyszące artystce w trakcie kolejnych dziesięcioleci jej życia. Prace za sprawą formalnych rozwiązań zapraszały widza do ich doświadczenia i spojrzenia na rzeczywistość z perspektywy autorki, otwierały się na świat zewnętrzny. Wystarczyło tylko zaaktywizować się i stać się odbiorcą, a nie widzem. Dostrzec nie tylko ich formę, ale też doświadczyć historie zapisane we wnętrzach uniesionych brył domu, odczuć ich zapach czy ciężar. Można też było spojrzeć na świat oczami artystki z czasu który kolejny dom opisywał i skonfrontować jej doświadczenia z własnymi. Przeniesienie własnych doświadczeń na innych i stworzenie im możliwości wielozmysłowego doświadczania stało się pomostem do uspołecznienia działań Katarzyny Łyszkowskiej, stwarzaniem sytuacji do doświadczania bezpośredniego budowanych przez artystkę obiektów. W tym czasie twórczość i działania artystki wkraczają zdecydowanie w przestrzeń społeczną. Aktywowanie odbiorcy wobec własnych prac zrodziło działalność artystki w obszarze działań warsztatowych i partycypacyjnych za sprawą których Katarzyna Łyszkowska inspiruje uczestników prowadzonych warsztatów i wprowadza w świat sztuki nie tylko osoby świadomie szukających z nią kontaktu. Warsztaty i działania w przestrzeni społecznej są również ważnym elementem działalności programowo podejmowanej przez Katarzynę Łyszkowską. Mam na myśli zarówno warsztaty, akcje społeczne jak i długofalowe działania, np. działania terenowe zebrane w „Dźwiękobranii” realizowanym w latach 2011-2016 i będące zbiorem cred życiowych uczestników z różnych miejscowości czy trwającą sześć miesięcy akcją „Każdy może mieć Porsche” realizowaną pod auspicjami BWA w Olsztynie w 2011 roku.

W życiorysie artystycznym Katarzyny Łyszkowskiej wszystko zaczęło się od rysunku za sprawą kierunku studiów, jego przekroczeń i rozwinięć oraz świetnie narysowanej i monumentalnej pracy dyplomowej. Ale świat wokół jest dynamiczny trudno się zatrzymać, tak też dzieje się z formami działań Katarzyny Łyszkowskiej. Nieustannie się zmieniają. Artystka jest aktywna w poszukiwaniach kontaktu z odbiorcą, a właściwiej byłoby powiedzieć wobec wielu jej działań - uczestnikiem. Jej kolejne prace przyjmują formę rzeźby, grafiki komputerowej, instalacji wizualnej i dźwiękowej, filmu dokumentalnego czy animowanego, obiektu kameralnego czy monumentalnego, form reklamowych, działań partycypacyjnych, itd. Nie czynię z tej mnogości zarzutu, widzę w tym wartość. Ponieważ dostrzegam, że jest ona wynikiem świadomych wyborów, poszukiwań najwłaściwszych środków do zobrazowania opowiadanych historii i budowania nowych. Obserwując dotychczasowe działania Katarzyny Łyszkowskiej możemy się w przyszłości spodziewać zwrotów, anektowania nowych obszarów na potrzeby jak najtrafniejszego przekazu rodzących się treści.

Zaprezentowana dokumentacja aktywności Katarzyny Łyszkowskiej prezentuje ponad piętnastoletnią aktywność twórczą w trakcie której artystka wzięła udział w blisko 150 wydarzeniach artystycznych, w tym 25 odbywających się poza granicami Polski m.in. w Niemczech, Wielkiej Brytanii, Finlandii, Norwegii, Włoszech, Słowenii, Indiach, Korei Południowej i USA. Po uzyskaniu stopnia doktora przygotowała 9 indywidualnych prezentacji swoich prac, wykazała udział ok. 50 wystaw zbiorowych, oraz udział w wielu warsztatach współorganizowanych przez krajowe i europejskie instytucje. Działalność artystyczna dr Katarzyny Łyszkowskiej ma charakter rozwojowy i dynamiczny, jest złożona i wielowątkowa. Jest efektem dwutorowych doświadczeń edukacyjnych, podjętych równoległe studiów z zakresu sztuk pięknych i sztuk projektowych, ale też otwartości artystki. Te doświadczenia jak również podjęte w ich następstwie studia doktoranckie zbudowały jej żywy kręgosłup artystyczny, uporządkowały i uspokoiły rozdarcie funkcjonowania w dwóch przestrzeniach sztuki, pozwoliły z perspektywy czasu dostrzec siłę tej dwutorowości i wszechstronności. Artystka potwierdza to we wstępie do autoreferatu, pisząc że dopiero złożenie w jedną całość tych doświadczeń dało jej komfort pracy, która przełożyła się na kompletność pracy habilitacyjnej. Wskazany dorobek artystyczny dr Katarzyny Łyszkowskiej uzasadnia podjęcie procedury zmierzającej do nadania jej stopnia doktora habilitowanego.

Praca habilitacyjna

Praca habilitacyjna „INNER-OUT. Transgresje Inspiracje Interpretacje” to zestaw siedmiu prac powstałych w latach 2018 - 2021. Cykl obejmuje prace z pogranicza rysunku przestrzennego i komunikatu wizualnego (jak je określa sama autorka), w których Katarzyna Łyszkowska sięga do własnych doświadczeń (INNER) uniwersalizując je jako platformę doświadczeń zbiorowych (OUT). Trzy z prac powstały w 2018 roku: „Otchłań komfortu”, „Użytkowe serce”, „Brakujące sedno”, dwie

kolejne: „Mandala fiskalna” i „Złoty cielec” w 2019 roku. Dwie ostatnie „4 Domek z Kart” i „Sterowiec Wolność” Katarzyna Łyszkowska zrealizowała w 2021 roku. Podstawowym komponentem sześciu pierwszych prac jest papier, materiał którego rozpoznanie dla własnych działań o charakterze przestrzennym Katarzyna Łyszkowska rozpoczęła za sprawą pracy z grupy działań INNER – OUT „Na co mnie stać” z 2008 roku. Wówczas artystka użyła go do zbudowania prześmiewczych kopii artykułów luksusowych (markowych butów, zegarka czy flakonu perfum). W tych obiektach papier funkcjonował jako tworzywo, materiał modelarski, makietowy i imitujący. Makietowy charakter miały też wykonane z papieru domy z realizacji doktorskiej – papier był ich budulcem. Za sprawą zestawu habilitacyjnego artystka do tych wcześniej dostrzeżonych walorów papierowej materii dołączyła również niesione i zapisane w nim historie i funkcje użytkowe. Stały się one często punktem wyjścia dla prowadzonych narracji. Chyba tylko w pracy „Użytkowe serce” materia papierowa jest materiałem bez historii. Papier w tej pracy jest papierowym tworzywem użytym tak jak to często bywa do kształtowania elementów scenograficznych i modeli. W „Otchłani komfortu” Katarzyna Łyszkowska użyła wytwarzanego przemysłowo sznurka papierowego. Natomiast w „Mandali fiskalnej” i „Złotym cielcu” wykorzystwała zadrukowane paragony fiskalne i kupony loteryjne z całą ich historią. Za wskazanymi pracami stoją osobiste historie artystki które za sprawą naszego udziału czy doświadczania pracy wchodzą w przestrzeń zewnętrzną, zobiektywizowaną i wspólną.

Wyjątkową w tym zestawie jest otwierająca cykl praca „Otchłań komfortu”, bardzo uniwersalna w formie, czytelna i doskonale wpisująca się w spotykane przy okazji jej eksponowania przestrzenie. Zaprezentowane w dokumentacji miejsca prezentacji „hamaka” znakomicie dopełniają obiekt, a papierowa konstrukcja potęguje jego ulotny i senny charakter. Stwarzaną przez artystkę strefę komfortu burzy dziura ale i ją potrafimy ominąć w procesie dostosowywania się. „Otchłań komfortu” to praca prosta, symboliczna i niespieszna, przywodząca mimo destrukcji obiektu przyjemne wspomnienia, pobudzająca zmysły i wyobraźnię. Założony przez artystkę balans formy i treści został w tej pracy osiągnięty. Wielkim atutem tej pracy jest jej dokumentacja. W niektórych ujęciach doskonale wydobywająca prostotę jego formy i jej zagadkowość. „Otchłań komfortu” to w mojej ocenie praca niezwykła.

Dwie kolejne prace „Użytkowe serce”, „Brakujące sedno”, to osobiste i ważne dla autorki historie. Wyjątkowo osobistą jest „Użytkowe serce”. W mojej ocenie praca o charakterze ilustracyjnym, która przybiera formę obiektu muzealnego za sprawą zamknięcia w szklanej kapsule papierowego serca – igielnika. Nie przekonuje mnie zbudowanie serca z papieru w nawiązaniu do organiczności prawdziwego. Już tylko zamiana poduszki krawieckiej w kształcie symbolicznego serca na serce w formie anatomicznej byłoby wystarczającym zabiegiem. Rany zadane nakłuwanymi je szpilkami miałyby wówczas większą siłę rażenia, a wskazanie papieru ryżowego (bezkwasowego) jako

materiału z którego wykonane jest serce niczego tej pracy nie przydaje i nie otwiera magazynu skojarzeń.

Komponentem drugiej pracy „Brakujące sedno”, wykorzystującej motyw serca są tekturowe puzzle. W pracy Katarzyny Łyszkowskiej składają się na wizerunek Jezusa oprawiony w drewnianą ramę. Oprawa o wymiarach 130 x 100 x 20 cm nadaje powagę i ważność zamkniętemu w niej obiektowi. Praca jest wytrwałym poszukiwaniem serca-sedna elementu brakującego do skończenia układanki. Tu również osobiste, ale w wypadku tej pracy głębokie doświadczenia artystki stały się załącznikiem działań. Silny osobisty wątek nie zablokował świetnego i otwartego funkcjonowania „Brakującego sedna” w przestrzeni OUT. Praca się uniwersalizuje również za sprawą dołożenia w jednej z kolejnych prezentacji do eksponowanego obiektu pudełka puzzli i tym sposobem stworzenia możliwości podjęcia przez odwiedzających wystawę podobnych jak artystka poszukiwań, może nie zawsze serca ale na pewno brakującego elementu-sedna. Katarzyna Łyszkowska w swoim opisie zwraca uwagę na inne niż ja przebiegi przejścia INNER-OUT. Konfrontuje silnie osadzony wątek osobisty (INNER) z wątkiem instytucjonalnym kościoła (OUT) ale też bezrefleksyjne układanie puzzli z bezrefleksyjnym układaniem „puzzli życia”. Te różne możliwości interpretacyjne zaświadcza o dużym potencjale pracy dla odbiorcy i adresata przekazu.

Dwie kolejne prace, „Mandala fiskalna” i „Złoty cielec” powstały z zalewających nasz świat podsumowań zakupów i dowodów marzeń o szczęściu osiąganym za sprawą pieniędzy. Potwierzeń konsumpcyjnego charakteru naszego życia. I tu przewrotnie, artystka dowody naszej galopującej konsumpcji przerobiła w obiekty origami z których zbudowała mandalę.

Powstała z paragonów „Mandala fiskalna” uciszyła hałas zewnętrzny zapisany w liczbach, przekuła go w łagodną i estetyczną pracę która z czasem w związku z blaknięciem papieru utraci swój informacyjny charakter. Idea mandali w harmonii łącząca koło z kwadratem łączy się doskonale z projektem INNER-OUT zamyka w sobie zewnętrzną światła wyrażoną przez koło i wewnętrzność ilustrowaną za pomocą kwadratu. Na zewnątrz i wewnątrz, w tej pracy wybrzmiewa ze zdwojoną siłą. Praca emanuje spokojem i równowagą.

Odmierna jest historia pracy „Złoty cielec”, która wyrosła z obserwacji poczynionych w trakcie działań w ramach rezydencyjnego projektu artystyczno-społecznego i prowadzenia w trakcie jego trwania wideonotesu i cyklicznych nagrań rozmów z kolektury Lotto. Uzmysłowiły one zbieżność oczekiwań i celów artystki z nadziejami innych osób składających tak jak ona kupon w kolekturze. Oczekiwania obu stron pokryły się w nadziei na szczęście osiągnięte za sprawą wygranej. Ludzie dzielą się swoimi nadziejami wpisując na zbudowanego z kuponów „Złotego cielca” swoje szczęśliwe liczby. Szczęście innych polepsza podobno samopoczucie. W pracy podkreślona została siła wspólnotowych działań, nałożenia się INNER i OUT.

Również z papieru powstał „4 Domek z Kart” opisujący czwarte dziesięciolecie życia artystki w formie górskiej kolejki zestawionej z PRL-owskim blokiem. Ilustracja swoistego zapętlenia już nie wyrażonego tylko formą domu. Jest zobrazowaniem dynamiki, zmienności i nieprzewidywalności w nawiązaniu do życia „po trzydziestce”.

Zupełnie inną skalą i charakterem operuje ostatnia z prac zestawu habilitacyjnego „Sterowiec WOLNOŚĆ”, który podobnie jak kilka wcześniejszych projektów obejmuje długofalowe działania. Koniec tego projektu artystka przewiduje na 2028 rok. Projekt wiąże 10 metrowy monumentalna rzeźbę z działaniami wyrastającymi wokół mobilnego obiektu o sentymentalnych odniesieniach. Oderwanie się sterowca od ziemi i uruchomiona za jego sprawą idea wolności mają w założeniu artystki budować wielopokoleniową wymianę myśli o wolności właśnie. Ułatwia to mobilność obiektu który będzie przenoszony w różne miejsca. Może tak jak dawniej wznoszący się do góry sterowiec wywoła poruszenie. To się okaże. Aby się przekonać czy spełni pokładane w nim nadzieje musimy poczekać jeszcze kilka lat. Czy się sprawdzi w roli platformy mającej sprzyjać międzypokoleniowemu porozumieniu? Nie mam pewności. Do tej pory zawitał do 5 miast. Tą pracą na pewno doskonale się sprawdzi jako oznaczenie przestrzeni miejsca warsztatów i spotkań. Nie jestem przekonana do dołączenia sterowca do zestawu habilitacyjnego. Jest zdecydowanie inny stylistycznie i estetycznie. Tym co zwraca moją uwagę w tej pracy to wielkie serce, za sprawą którego można pojąć próbę połączenia sterowca z pozostałymi pracami zestawu. Trzy serca: jedno ogromne, drugiego brakuje, a trzecie bezbronne wobec świata zewnętrznego. Ale to już moja interpretacja. Pomimo przedstawionych uwag wysoko oceniam prace zestawu habilitacyjnego jako progresywnej kontynuacji wcześniejszych działań artystki i coraz aktywniejszego funkcjonowania wobec jej propozycji widza-odbiorcy, którego obecność nadaje budowanym przez Katarzynę Łyszkowską sytuacjom: obiektowym i społecznym. Artystka działa z rozważnością, niczego nie wymusza. Zaciekawia swoimi pracami i działaniami. Zachęca do aktywnego odbioru.

Działalność dydaktyczna , społeczna i organizacyjna

Dorobek dydaktyczny dr Katarzyny Łyszkowskiej został zaprezentowany w formie precyzyjnego spisu realizowanych przez nią zajęć w poszczególnych latach jej pracy na uczelni i obejmuje prowadzenie przedmiotów z zakresu rysunku (odręcznego, użytkowego, prasowego, projektowego, faktu, itd.), malarstwa i podstaw ilustracji wydawniczej. Przywołane zostały: promotorstwo 12 prac dyplomowych oraz recenzowanie 12 prac licencjackich i 21 magisterskich. Zabrakło w moim odczuciu wizualnej dokumentacji tej działalności bądź przywołania programów prowadzonych zajęć. Ale działalność dydaktyczna to również prowadzenie warsztatów czy angażowanie studentów w działania przekraczające program dydaktyczny i granice uczelni. Te działania zostały opisane, udokumentowane przy okazji prezentacji działań o charakterze społecznym, inspirowanych

i współrealizowanych przez dr Katarzynę Łyszkowską nie tylko w Toruniu. Do takich działań należą realizowane np. w 2019 roku projekty artystyczne „Taśmy” czy „Frottomontaż” tworzone wspólnie ze studentami w przestrzeni miejskiej Torunia oraz inny toruński projekt „Żył miasta” zrealizowany w ramach 12. Bella SKYWAY Festival w Ruinach Zamku Krzyżackiego w 2021 roku. To ważne doświadczenie dla studentów ale też istotny, przywoływany wcześniej wątek działalności artystki w ramach którego buduje działania wspólnotowe, wkraczające w przestrzeń społeczną. W latach 2008-2021 Katarzyna Łyszkowska prowadziła je w wielu miejscowościach w Polsce, np. w Sanoku, Łodzi, Olsztynie, Zabrze, Katowicach, Gdańsku, Słupsku czy Bydgoszczy ale też w innych europejskich miastach: Berlinie, Zgorzelcu, Falmouth. Integrowała społeczności, stymulowała nowe możliwości twórcze i edukowała nowych odbiorców sztuki. Warsztaty zainicjowała też jedna z prac składających się na zestaw habilitacyjny, „Sterowiec WOLNOŚĆ”. Pracy w ramach jej prezentacji towarzyszyły „Warsztaty z Wolności” i będą towarzyszyły jeszcze przez 6 lat.

Zaangażowanie dr Katarzyny Łyszkowskiej w działalność organizacyjną potwierdzają: udział w egzaminach wstępnych czy kwalifikacje studentów i doktorantów na zadania badawcze i wyjazdy zagraniczne ale też współorganizacja i kuratorstwo 32 wystaw, prowadzenie 25 warsztatów i sytuacji twórczych, przygotowanie wielu projektów graficznych plakatów, zaproszeń i wydawnictw wydziałowych. Organizacje i przeprowadzenie dni otwartych, itd.

Katarzyna Łyszkowska stale podnosi swoje kwalifikacje językowe, rozpoznaje nowe narzędzia potwierdzone certyfikatami. Stale doskonali swoje umiejętności aby zasilały jej warsztat artystyczny ale za jego spraw budowały nowe umiejętności studentów.

Za swoją działalność Katarzyna Łyszkowska została wielokrotnie nagrodzona m.in. w 2013 r. Grand Prix na VIII Olsztyńskim Biennale Sztuki - BWA Olsztyn, Nagrodą Specjalną Jury Międzynarodowego Biennale Rysunku Współczesnego Osten Biennial of Drawing Skopje w 2020 r., wyróżnieniem w 11. Międzynarodowym Festiwalu Sztuki na Bilbordach „Art Moves” w 2018 r. Otrzymała też stypendium artystycznym Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego (2013) i Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego (2016 i 2021). Wielokrotnie została też wyróżniona przez Rektora UMK za osiągnięcia artystyczne i organizacyjne. Jej prace wchodzi w skład jednej międzynarodowej i pięciu kolekcji sztuki krajowej oraz kolekcji prywatnych w Polsce, Niemczech, Wielkiej Brytanii, USA i były prezentowane w znaczących miejscach sztuki w Polsce.

Dr Katarzyna Łyszkowska jest kompletną artystką i pedagogiem. Udowadnia to swoją działalnością artystyczną jak i pełną pasją postawą we wszystkich formach swoich działań: artystycznej, badawczej i popularyzatorskiej. Jest otwarta na nowe wyzwania i nieustannie rozwija swoje umiejętności w celu gotowości do wkraczania w nowe obszary sztuki. Zaświadcza o tym praca habilitacyjna „INNER-OUT. Transgresje Inspiracje Interpretacje.” oraz zapisane w Autoreferacie

i innych tekstach zawartych w obszernej dokumentacji habilitacyjnej myśli o własnych działaniach inspirujących dr Katarzynę Łyszkowską do dalszych poszukiwań. Logiczna narracja Autoreferatu obrazuje drogę jaką przeszła artystka podążając indywidualną ścieżką ku dziełu które stanowi istotny wkład Kandydatki w rozwój sztuki oraz dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Wobec powyższych przywołań wnioskuję o dalsze procedowanie w postępowaniu habilitacyjnym Pani dr Katarzyny Łyszkowskiej.

Konkluzja

Z pełnym przekonaniem stwierdzam, że przedstawione dzieło habilitacyjne oraz dorobek twórczy, dydaktyczny i organizacyjny dr Katarzyny Łyszkowskiej spełniają wymogi określone w art.2019 ust.1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U z 2021r. poz.478 ze zm.).

